Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 2019/93

z dnia 19 lipca 1993 r.

wprowadzające szczególne środki dla mniejszych wysp Morza Egejskiego dotyczące niektórych produktów rolnych

(Dz.U. L 184 z 27.7.1993, str. 1)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 822/94 z dnia 13 kwietnia 1994 r.	L 95	1	14.4.1994
►**M2**	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 997/95 z dnia 3 maja 1995 r.	L 101	16	4.5.1995
►**M3**	Commission Regulation (EC) No 1363/95 of 15 June 1995 (*)	L 132	8	16.6.1995
►**M4**	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2362/95 z dnia 9 października 1995 r.	L 241	12	10.10.1995
►**M5**	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2417/95 z dnia 13 października 1995 r.	L 248	39	14.10.1995
►**M6**	Rozporządzenie Rady (WE) nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 r.	L 160	80	26.6.1999
►**M7**	Rozporządzenie Rady (WE) nr 442/2002 z dnia 18 lutego 2002 r.	L 68	4	12.3.2002
►**M8**	Rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r.	L 270	1	21.10.2003

(*) Akt ten nie został nigdy opublikowany w języku polskim.

▼B

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 2019/93

z dnia 19 lipca 1993 r.

wprowadzające szczególne środki dla mniejszych wysp Morza Egejskiego dotyczące niektórych produktów rolnych

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego artykuły 42 i 43,

uwzględniając wniosek Komisji ([1]),

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ([2]),

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ([3]),

a także mając na uwadze, co następuje:

Rada Europejska na zgromadzeniu na Rodos w dniach 2 i 3 grudnia 1988 r. potwierdziła istnienie szczególnych społeczno-ekonomicznych problemów dotyczących niektórych regionów wyspiarskich we Wspólnocie; należy przyjąć środki w celu zareagowania na te szczególne problemy;

wyjątkowe położenie geograficzne wysp Morza Egejskiego w odniesieniu do źródeł zaopatrzenia w żywność i produktów rolnych, niezbędnych do codziennego spożycia lub produkcji rolnej na wyspach Morza Egejskiego, nakłada koszty, które stanowią duże ograniczenie dla wymienionych sektorów; to naturalne ograniczenie może być zrekompensowane przez wprowadzenie szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw podstawowych produktów;

ilość produktów korzystających ze szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw powinna być określona w ramach okresowych bilansów prognozowanego zaopatrzenia, które mogą być dostosowywane w trakcie roku na podstawie istotnych wymogów rynku lokalnego oraz z uwzględnieniem produkcji lokalnej; biorąc pod uwagę przyjęte środki zachęcające do rozwoju lokalnej produkcji, uzgodnienia te powinny być stosowane w sektorze owoców i warzyw przez okres pięciu lat w skali malejącej;

omawiane uzgodnienia zmierzają do zredukowania kosztów produkcji i cen konsumpcyjnych; dlatego ich rzeczywiste oddziaływanie należy nadzorować;

w celu uniknięcia załamania obrotów w handlu produkty objęte szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw nie mogą być ponownie wysyłane do innych części Wspólnoty lub do państw trzecich;

właściwy i skuteczny system zarządzania i kontroli powinien być ustanowiony w celu wykonania uzgodnień;

specyficzne warunki rolne na wyspach Morza Egejskiego wymagają specjalnej uwagi; niezbędne jest przyjęcie środków w odniesieniu do hodowli i produktów zwierzęcych oraz produktów upraw;

w celu wspierania rozwoju tradycyjnej hodowli na wyspach dodatkowa pomoc powinna być przyznawana na tuczenie byków oraz na utrzymywanie krów mamek i na prywatne składowanie serów tradycyjnie wytwarzanych na wyspach;

należy podjąć środki w sektorze owoców i warzyw oraz hodowli kwiatów, wspierające i zwiększające produkcję oraz poprawiające produktywność i jakość produktów;

należy także podjąć środki w celu wsparcia produkcji ziemniaków do spożycia oraz sadzeniaków;

([1]) Dz.U. C 56 z 26.2.1993, str. 21.

([2]) Opinia wydana dnia 25 czerwca 1993 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

([3]) Opinia wydana dnia 26 maja 1989 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

▼B

w celu wsparcia tradycyjnej uprawy winorośli na tych wyspach pomoc powinna być przyznana dla winnic produkujących wina gatunkowe wytwarzane w określonych regionach (*psr*), które spełniają wymogi ustanowione w zasadach wspólnotowych oraz które tworzą część programu poprawy jakości;

w celu wsparcia i zachęcenia do poprawy jakości lokalnej produkcji likierowych win gatunkowych *psr* pomoc powinna być przyznana w celu rekompensaty kosztów przechowywania dojrzewających produktów;

w celu wsparcia tradycyjnej uprawy oliwek na wyspach, utrzymania potencjału produkcji oraz zachowania krajobrazu i środowiska naturalnego należy przyznać pomoc na hektar uprawy, pod warunkiem że uprawy oliwek prowadzone są w sposób zapewniający regularną produkcję;

hodowla pszczół jest sektorem powiązanym z utrzymaniem ważnej i delikatnej flory wysp Morza Egejskiego, zapewniającym jednocześnie mieszkańcom wysp dodatkowy dochód; dlatego ta tradycyjna działalność powinna być wspierana poprzez przyznanie pomocy umożliwiającej redukcję wysokich kosztów produkcji; pomoc ta powinna być częścią inicjatyw mających na celu poprawę warunków rynkowych dotyczących miodu, które mają być przeprowadzone przez organizacje producentów; w oczekiwaniu na utworzenie takich organizacji ograniczona kwota pomocy powinna być przyznana wszystkim producentom miodu na ściśle określony okres;

gospodarstwa rolne na wyspach Morza Egejskiego charakteryzują się znaczną słabością strukturalną, z której wynikają specyficzne problemy; w związku z tym niezbędna jest pewna liczba odstępstw od zasad ograniczających lub zabraniających przyznawania określonych form pomocy;

niektóre środki strukturalne istotne dla rozwoju rolnictwa na wyspach Morza Egejskiego finansowane są w ramach wsparcia wspólnotowego w celu pobudzenia rozwoju i strukturalnego dostosowania regionów, których rozwój pozostaje w tyle (cel 1) na mocy artykułów 130a i 130c Traktatu;

problemy mieszkańców wysp Morza Egejskiego są tym większe, iż wyspy te są niewielkie; w celu zaakcentowania tych priorytetów i zapewnienia skuteczności projektowanych środków powinny one być stosowane tylko do wysp, których ludność nie przekracza 100 000 mieszkańców, znanych jako „wyspy mniejsze”,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Rozporządzenie ustanawia szczególne środki uzdrawiające w odniesieniu do niektórych produktów rolnych i środków produkcji rolnej, sytuację spowodowaną odległym i peryferyjnym charakterem wysp Morza Egejskiego, zwanych dalej „wyspami mniejszymi”.

Do celów niniejszego rozporządzenia określenie „wyspy mniejsze” oznacza wyspy Morza Egejskiego, których liczba stałych mieszkańców nie przekracza 100 000.

TYTUŁ I

Szczególne uzgodnienia w sprawie dostaw

▼M7

Artykuł 2

Niniejszym wprowadza się określone uzgodnienia dotyczące dostaw produktów rolnych wyszczególnione w Załączniku do niniejszego rozporządzenia, które są podstawowymi produktami spożywanymi przez ludzi oraz służą jako środki do produkcji rolnej oraz przetwórstwa na mniejszych wyspach Morza Egejskiego.

▼M7

Sporządza się prognozę bilansu dostaw określającą ilość produktów rolnych wymienionych w powyższym ustępie potrzebną każdego roku w celu spełnienia wymogów dostaw.

Artykuł 3

1. Zgodnie z określonymi uzgodnieniami dotyczącymi dostaw przyznaje się pomoc na dostawy produktów wymienionych w art. 2 na mniejsze wyspy Morza Egejskiego.

Wysokość pomocy ustala się dla grupy wysp, biorąc pod uwagę dodatkowe koszty sprzedaży produktów na tych wyspach, liczone ze zwyczajowych portów załadunku w Grecji na lądzie stałym oraz z portów na wyspach tranzytowych lub wyspach, na których odbywa się załadunek dla wysp docelowych.

90 % kwoty pomocy finansuje Wspólnota, a 10 % – Państwo Członkowskie.

2. Przy wdrażaniu określonych uzgodnień dotyczących dostaw w szczególności należy wziąć pod uwagę, co następuje:

a) określone potrzeby mniejszych wysp Morza Egejskiego i dokładne wymogi jakości;

b) tradycyjną wymianę handlową z portami w Grecji na lądzie stałym i między tymi wyspami;

c) aspekt ekonomiczny proponowanej pomocy;

d) potrzebę nieutrudniania, jeśli dotyczy, potencjalnego rozwoju produktów lokalnych.

3. Warunkiem korzystania z określonych uzgodnień dotyczących handlu jest rzeczywiste przeniesienie korzyści na końcowego użytkownika.

4. Produkty objęte określonymi uzgodnieniami dotyczącymi handlu nie mogą być ponownie wywożone do państw trzecich ani ponownie ekspediowane na pozostały obszar Wspólnoty.

5. Gdy produkty określone w ust. 1 są przetwarzane na mniejszych wyspach Morza Egejskiego, zakaz określony w ust. 4 nie ma zastosowania do tradycyjnego wywozu lub tradycyjnej wysyłki przetworzonych produktów na pozostały obszar Wspólnoty. W przypadku tradycyjnego wywozu nie przyznaje się refundacji.

Artykuł 3a

1. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego tytułu przyjmuje się zgodnie z procedurą wymienioną w art. 13a ust. 2. Obejmują one w szczególności:

a) pogrupowanie mniejszych wysp Morza Egejskiego na podstawie ich odległości od zwyczajowych portów załadunku w Grecji na lądzie stałym oraz w stosunku do portów na wyspach tranzytowych i na wyspach, na których odbywa się załadunek, z których zwykle dociera zaopatrzenie na wyspy docelowe;

b) ustalanie kwoty pomocy zgodnie z określonymi uzgodnieniami dotyczącymi dostaw;

c) przepisy zapewniające skuteczne monitorowanie oraz rzeczywiste przeniesienie korzyści na końcowego użytkownika;

d) wprowadzenie, jeśli to konieczne, systemu pozwoleń na dostawy.

2. Komisja opracowuje bilanse dostaw zgodnie z procedurą wymienioną w art. 13a ust. 2. Może dokonać zgodnie z tą samą procedurą przeglądu tych bilansów oraz listy produktów wymienionych w Załączniku, w świetle zmian w wymogach dotyczących mniejszych wysp Morza Egejskiego.

▼B

TYTUŁ II

Działania wspierające produkty lokalne

Artykuł 5

Pomoc przewidziana w niniejszym tytule przyznawana jest w celu wspierania tradycyjnej działalności, poprawy jakości i rozwoju produktów lokalnych zgodnie z wymogami rynków omawianych wysp oraz w celu rewitalizacji niektórych terenów działalności rolnej, które stanowią tradycyjne i naturalne obszary działalności tych wysp.

▼M8

Artykuł 6

1. W przypadku stosowania wykluczenia przewidzianego w art. 70 rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 ([1]) z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego wspólne przepisy dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej oraz ustanawiającego niektóre systemy wsparcia dla rolników, Grecja przedstawia Komisji program wsparcia tradycyjnej działalności związanej z produkcja wołowiny i cielęciny, jak również mięsa owiec i kóz, w ramach limitów potrzeb konsumpcyjnych mniejszych wysp Morza Egejskiego.

Program jest przygotowywany i wdrażany przez właściwe władze wyznaczone przez to Państwo Członkowskie.

2. Wspólnota finansuje program do kwoty, w ujęciu rocznym, równej sumie premii faktycznie wypłaconych w roku 2003 stosownie do przepisów rozporządzenia (WE) nr 1254/1999 ([2]), niniejszego rozporządzenia oraz rozporządzenia (WE) nr 2529/2001 ([3]) dla producentów mających swoją siedzibę na mniejszych wyspach Morza Egejskiego.

Komisja zwiększa taką kwotę w celu uwzględnienia rozwoju lokalnej produkcji. Jednakże kwota w ujęciu rocznym w żadnym razie nie może być wyższa niż suma pułapów obowiązujących w roku 2003 dla premii z tytułu wołowiny, stosownie do przepisów niniejszego rozporządzenia, pomnożona przez premie bazowe i uzupełniające oraz płatności obowiązujące w roku 2003 oraz niż suma wszystkich praw do premii posiadanych przez producentów mających siedzibę na mniejszych wyspach Morza Egejskiego w dniu 30 czerwca 2003 r., stosownie do przepisów rozporządzenia (WE) nr 2529/2001 oraz odpowiedniego procentu rezerwy krajowej pomnożonych przez premie i płatności obowiązujące w roku 2003.

3. Komisja przyjmuje przepisy wykonawcze, zatwierdza i modyfikuje program jak również ustala i zwiększa kwotę przewidzianą w ust. 2, pierwszy akapit, niniejszego artykułu zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 144 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003. Komisja może, zgodnie z tą samą procedurą, skorygować limit ustalony w ust. 2, drugi akapit.

4. Przed dniem 15 kwietnia każdego roku, władze Grecji przedstawiają sprawozdanie w sprawie wdrożenia programu.

▼M7

([1]) Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1.
([2]) Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 806/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 1).
([3]) Dz.U. L 341, z 22.12.2001, str. 3.

▼M7

Artykuł 8

1. Pomoc na hektar przyznawana jest na uprawę ziemniaków przeznaczonych do spożycia przez ludzi, objętych kodami CN 0701 90 50 oraz 0701 90 90 oraz na uprawę sadzeniaków objętych kodami CN 0701 10 00, w granicach 2 200 hektarów uprawianych i dostarczających zbiorów corocznie.

Kwota pomocy nie przekracza 603 EUR na hektar.

2. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą wymienioną w art. 13a ust. 2.

Artykuł 9

1. Pomoc na hektar przyznawana jest na kontynuowanie uprawy winorośli służącej do produkcji win markowych produkowanych w określonych regionach na tradycyjnych obszarach produkcji.

Do otrzymania pomocy mogą być uprawnione następujące obszary:

a) obszary obsadzone odmianami winorośli należącymi do odmian zaklasyfikowanych przez Państwa Członkowskie jako odpowiednie do produkcji określonych win markowych, wymienionych w art. 19 rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 ([1]) produkowanych w określonych regionach na terytorium tych Państw Członkowskich, oraz

b) obszary, na których wydajność z hektara jest niższa niż wartość maksymalna ustalana przez dane Państwo Członkowskie, wyrażona w ilościach winogron, moszczu winogronowego lub wina, zgodnie z warunkami zawartymi w załączniku VI część I do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999.

2. Kwota pomocy wynosi 476 EUR na hektar rocznie. Pomoc przyznawana jest wyłącznie grupom lub organizacjom producentów wprowadzającym środki mające na celu poprawę jakości win produkowanych zgodnie z programem zatwierdzonym przez właściwe władze; program obejmuje w szczególności środki poprawiające warunki fermentacji, przechowywania i dystrybucji.

3. Rozdział II tytułu II rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 nie ma zastosowania do mniejszych wysp Morza Egejskiego.

4. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą wymienioną w art. 13a ust. 2.

Artykuł 11

1. Pomoc na hektar uprawy jest przyznawana na utrzymanie gajów oliwnych w tradycyjnych strefach uprawy oliwek, pod warunkiem że gaje są utrzymywane w dobrych warunkach produkcyjnych.

Kwota pomocy wynosi 145 EUR na hektar rocznie.

2. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 13a ust. 2. W szczególności ustalają one warunki stosowania uzgodnień dotyczących pomocy określonych w ust. 1, warunki prawidłowego utrzymania gajów oliwnych i przepisy dotyczące kontroli.

Artykuł 12

1. Pomoc przyznaje się na produkcję miodu określonej jakości pochodzącego z mniejszych wysp Morza Egejskiego, zawierającego w dużej części miód tymiankowy.

([1]) Dz.U. L 179 z 14.7.1999, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1622/2000 (Dz.U. L 194 z 31.7.2000, str. 1).

▼M7

Pomoc wypłaca się na podstawie ilości zarejestrowanych uli uczestniczących w produkcji, uznanym przez właściwe władze stowarzyszeniom pszczelarzy, które podejmują się wdrożenia corocznych programów przedsięwzięć ukierunkowanych na poprawę warunków produkcji miodu wysokiej jakości.

Kwota pomocy wynosi 12 EUR na ul rocznie.

2. Pomoc określoną w ust. 1 przyznaje się na do 100 000 uli rocznie.

3. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą wymienioną w art. 13a ust. 2.

▼B

TYTUŁ III

Odstępstwa dotyczące środków strukturalnych

▼M6

▼M7

Artykuł 13

1. Nie naruszając przepisów art. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) zmieniającego i uchylającego niektóre rozporządzenia ([1]), łączna wartość pomocy, wyrażona w procentach wielkości inwestycji kwalifikujących się do otrzymania pomocy, może zostać zwiększona o maksymalnie 15 punktów procentowych dla inwestycji mających na celu w szczególności zwiększenie różnorodności, restrukturyzację lub rozwój w kierunku zrównoważonego rolnictwa w gospodarstwach rolnych na mniejszych wyspach Morza Egejskiego.

2. Nie naruszając przepisów art. 28 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999, łączna wartość pomocy, wyrażona w procentach wielkości inwestycji kwalifikujących się do otrzymania pomocy, nie przekracza 65 % inwestycji w małych i średnich przedsiębiorstwach zaangażowanych w przetwórstwo i sprzedaż produktów rolnych składających się głównie z produktów lokalnych w sektorach, które mogą być określone w uzupełnieniu do programu, o którym mowa w art. 18 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/1999 z dnia 21 czerwca 1999 r. ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące funduszy strukturalnych ([2]).

3. Środki planowane zgodnie z niniejszym artykułem są opisane jako część programów operacyjnych, wymienionych w art. 18 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999, obejmujących mniejsze wyspy Morza Egejskiego.

Artykuł 13a

1. Komisja jest wspomagana przez Komitet Zarządzający ds. Zbóż ustanowiony na mocy art. 22 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 ([3]) lub przez jeden z komitetów zarządzających ustanowionych rozporządzeniami w sprawie wspólnej organizacji rynków odnośnych produktów, zwany dalej „Komitetem”.

W przypadku produktów rolnych objętych rozporządzeniem Rady (EWG) nr 827/68 ([4]) oraz produktów nieobjętych wspólną organizacją rynku Komisja jest wspomagana przez Komitet Zarządzający ds. Chmielu, ustanowiony na mocy art. 20 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1696/71 ([5]).

([1]) Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 80.
([2]) Dz.U. L 161 z 26.6.1999, str. 1.
([3]) Dz.U. L 181 z 1.7.1992, str. 21.
([4]) Dz.U. L 151 z 30.6.1968, str. 16. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 195/96 (Dz.U. L 26 z 2.2.1996, str. 13).
([5]) Dz.U. L 175 z 4.8.1971, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 191/2000 (Dz.U. L 23 z 28.1.2000, str. 4).

▼M7

2. W przypadku gdy dokonuje się odniesienia do niniejszego ustępu, stosuje się art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres wymieniony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.

3. Komitet uchwala swój regulamin.

▼B

TYTUŁ IV

Przepisy końcowe

▼M7

Artykuł 14

Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu, z wyjątkiem art. 13, stanowią interwencję mającą na celu stabilizację rynków rolnych w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1258/1999 ([1]).

Artykuł 14a

Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki dla zapewnienia podporządkowania się niniejszemu rozporządzeniu, w szczególności w odniesieniu do kontroli i kar administracyjnych oraz powiadamiają o nich Komisję.

Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą wymienioną w art. 13a ust. 2.

Artykuł 15

1. Grecja przedstawi Komisji sprawozdanie roczne dotyczące wprowadzenia środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.

2. Na koniec każdego pięcioletniego okresu stosowania środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie ogólne dotyczące wpływu środków podjętych na mocy rozporządzenia, z dołączonymi, gdzie właściwe, propozycjami dotyczącymi ewentualnych dostosowań, jakie mogą okazać się konieczne.

Pierwsze sprawozdanie zostanie przedstawione do końca 2005 r.

▼B

Artykuł 16

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

([1]) Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 103.

▼M7

ZAŁĄCZNIK

Wykaz produktów objętych określonymi uzgodnieniami w tytule I, dotyczącymi dostaw dla mniejszych wysp Morza Egejskiego

Wyszczególnienie	Kod CN
Mąka z pszenicy	1101 i 1102
Pszenica durum	1001 10 00
Pszenica o jakości odpowiedniej do produkcji chleba	1001 90 99
Pasze	
— zboża	
	1001
— żyto	1002
— jęczmień	1003
— owies zwyczajny	1004
— kukurydza	1005
— nasiona bawełny	1207 20 90
— lucerna pastewna	1214
— pozostałości i odpady przemysłu spożywczego	od 2302 do 2308
— przetwory z rodzajów stosowanych w karmie dla zwierząt	2309 90